

Sak 1/2015

20. februar 2015

Uttalelse fra Lovkomiteen

Saken gjelder kompetanseforholdet mellom Jakthundkomiteen og Disiplinærkomiteen.

Norsk Engelsk setter Klub (NESK) sendte i brev av 11. juni 2013 brev til NKK ved Lovkomiteen angående rutine for informasjon for vedtak truffet av Jakthundkomiteen i NKK. Videre stilte NESK spørsmål om «prinsipielle avklaringer rundt virkeområdet av kapittel 7 i NKKs lover av 24. april 2010». det var på prinsipielt grunnlag ønsket med en avklaring av hva som faller inn under «disiplinærreaksjoner», og det bes om avklaring for prosedyrer for anker og ankebehandling i disiplinærsaker.

Saken ble sendt direkte til Lovkomiteen uten at saken hadde gått til Lovkomiteen via NKKs organer slik de er definert i loven § 6 -1. Lovkomiteen måtte derfor 19. august 2013 avvise saken, samtidig som Lovkomiteen uttalte at dersom noen av NKKs organer ønsket at Lovkomiteen ville se på saken, ville komiteen selvsagt gjøre det på nytt, og ba i så fall om noe mer tilleggsinformasjon.

Leder i Lovkomiteen, Jan Terje Bårseth, erklærte seg inhabil den gang, og har fortsatt erklært seg inhabil. Varamedlem trer derfor inn i hans plass.

I brev av 25. februar fra NESK, der NESK kjent med Lovkomiteens uttalelse, sendt NESK saken på ny til NKK ved Hovedstyret med anmodning om å videresende til Lovkomiteen.

NESK beklaget Lovkomiteens strenge fortolkning, og mente at de hadde hatt rett til å fremme sak for Lovkomiteen på det daværende tidspunkt. Videre ønsket NESK at Lovkomiteen ser på saken på ny da saken gjaldt uønsket adferd, og dette med gemytt er den viktigste avlsmåling i NESK. Saken er derfor fortsatt av prinsipiell interesse.

Lovkomiteen har ikke fått saken oversendt på ordinær måte fra den avdeling i NKK som lovkomiteen sorterer under, men først ved en purring til Lovkomiteen i desember 2014 ble Lovkomiteen 2014 kjent med at HS 14.mars 2014 hadde bedt administrasjonen oversende denne til Lovkomiteen. For ikke å forsinke saken ytterligere oppfatter Lovkomiteen purringen som anmodning om å behandle saken.

Lovkomiteen finner det beklagelig med den type rutinesvikt i NKK og må be om at det holdes oversikt over hvilke saker som er sendt over til Lovkomiteen og fra hvem. Lovkomiteen kan naturlig nok ikke behandle saker man ikke har mottatt.

Saken tas med andre ord til behandling.

Innledningsvis, faktum er tynt beskrevet, trass i anmodning om mer informasjon. Komiteen legger til grunn at sakens bakgrunn er at en hund som deltok på en jaktprøve, og hvor den utviste uønsket adferd, og at jakthundkomiteen senere traff en avgjørelse i saken. Hva denne avgjørelsen fra jaktkomiteen gikk ut på, vites ikke, men på en eller annen måte ble hunden sannsynligvis ilagt en reaksjon, og at noen, enten NESK eller (hundeeier), ønsket å bringe saken videre i systemet, men at NKK s administrasjon opplyste at saken var ferdig behandlet i NKK ved jakthundkomiteens vedtak.

NESK ønsket på prinsipielt grunnlag presisert om uønsket atferd på terminfestet arrangement jf loven § 7-5 er definert som disiplinærsak som omhandles av lovene i kapitel 7. (Selv om dette tema mulig kommer i et annet lys etter lovendring i 2013, og selv om tema fra NESKs side kanskje vel så gjerne kan være hva som er disiplinærreaksjoner, behandler likevel komiteen saken slik den er fremstilt.)

Ad spørsmål 1.

Saken reiser innledningsvis 2 spørsmål, det ene er kompetanseforholdet mellom jakthundkomiteen og disiplinærkomiteen. Det andre er hvem som er part.

Saken gjelder uønsket adferd hos hund. Det reguleres av lovene § 7 – 9 a) når reaksjon mot hund kan ilegges. Som nevnt vet ikke Lovkomiteen hva slags reaksjon som ble ilagt, men det må antas at det var innen rammen av det som det er lov å ilagge etter § 7 – 9 annet ledd.

Om kompetanseforholdet bemerker Lovkomiteen:

NKK opererer så langt Lovkomiteen kan se det med flere organer som har til dels ulik, til dels noe sammenfallende kompetanse. Det kan derfor bli uklarhet om slike spørsmål. Det anbefales på generelt grunnlag en opprydding her. Lovkomiteen ser det imidlertid pr i dag denne saken slik:

Jakthundkomiteen (NJK) er ikke direkte nevnt i lovene, men er en særkomite etter lovene § 1-3, en særkomite er en HS oppnevnt komite som skal ivareta særlige aktivitetsområder.

HS har 11. desember 2013 med virkning fra 1.1.2014 laget et mandat til Jakthundkomiteen.

Lovkomiteen tar ikke standpunkt til om tilsvarende bestemmelser gjaldt da den overtredelse som er gjenstand for denne saken fant sted, da det er de prinsipielle spørsmål, slik regelverket er i dag, som det derfor må være relevant å ta utgangspunkt i.

(Det kan reises spørsmål om det er innen Lovkomiteens mandat å vurdere dette regelverk og annet gitt som instruks fra HS, men komiteen oppfatter at det er ønskelig at komiteen skal behandle saken som er oversendt, og ser derfor på det regelverk som man har adgang til og som kan være med på å opplyse saken. Dette også fordi dette området i sin helhet lå innen disiplinærkomiteen (DK), før NJK fikk en viss kompetanse på området.)

Jakthundkomiteen har etter instruks § 6.3 «fullmakt til å avgjøre innmeldte brudd på jaktprøvereguleringen».....og ilagge reaksjoner etter lovene § 7 – 3, og det listes opp blant annet «reaksjoner mot hund».(Reaksjoner mot hund reguleres nå etter lovendring i 2013 av lovene § 7 -9, men dette er som nevnt ikke ajourført i mandatet for NJK).

Videre har Jakthundkomiteen etter § 6.7 fullmakt til å oversende saker til Disiplinærkomiteen. Det er videre presisert i § 7.1 at NJK har fått delegert funksjonen som beslutningstaker.

Det må skilles mellom § 7 – 3 – reaksjoner mot mennesker og § 7 – 9- reaksjoner mot hund. Disiplinærkomiteen (DK) er etter lovene første instans som skal treffe avgjørelser om reaksjoner etter lovene § 7-3 (reaksjoner mot «mennesker»).

Når det gjelder § 7 – 9 («reaksjoner mot hund»), fremgår av lovene § 7 – 9,4. ledd at «Reaksjon ilegges av det organ som Hovedstyret har utpekt». Så vidt Lovkomiteen er kjent med, har HS så langt ikke truffet noen beslutning her. Spørsmålet om hvilket organ som er rett må derfor bero på hvilke regler og fullmakter som gjelder pr i dag. Lovkomiteen legger derfor til grunn at det må så langt bygges på den fullmakt som i sin tid ble gitt til DK for å kunne ilagge reaksjoner mot hund, så lenge dette er innen lovene, dog med følgende begrensning:

Den generelle kompetansen til DK også etter § 7 – 9 må, slik det nå og inntil nærmere bestemmelser er gitt av HS, anses begrenset av «saker som en særkomite etter sitt mandat behandler eller har delegert videre», jf § 7 – 3 , 6. ledd. Som det fremgår av det ovenstående, er dette med reaksjoner mot hund da overlatt til NJK.

Dette må bety at NJK enten kan velge å behandle saken eller la være og oversende til DK. Det er NJK som bestemmer dette. (For fullstendighetens skyld skal likevel utvalg under NJK i visse tilfelle videresende til DK til avgjørelse – det er når handlingens alvorlighet tilsier utestengning fra alle NKK – arrangement for en viss tid bør vurderes, jf lovene § 7 – 3 6. ledd. Det står imidlertid ikke direkte noe om særkomiteens plikt til å sende videre)

Hvis NJK da treffer en avgjørelse som parten er misfornøyd med, kan den da påankes? Det er opplyst i den konkrete sak som er bakgrunn for saken at NKKs administrasjon skulle ha opplyst at saken derved er «ferdigbehandlet» i NKK systemet, dvs at den ikke kan ankes videre. Det er i så fall ikke riktig. Det er ikke tvil om at alle avgjørelser som NJK fatter (dog med unntak av advarsler jf RS vedtak 12/11 2011 pkt 2.2, at de ikke kan ankes til AU), kan bli anket videre til Appellutvalget. Dette fremgår av den generelle regelen om AU i lovene § 7 – 6 (2).

Avgjørelsen fra NJK skal opplyse om at avgjørelsen kan ankes til AU og at det er fire ukers ankefrist, jf lovene § 7-6 (4) og reglene om «saksgang mellom NKKs administrasjon og NKK» som henviser til NKKs saksbehandlingsregler, § 11. AU kan for sin del gjøre unntak fra fristen i særlige tilfeller jf NKKs lover § 7-6 (4) annet punktum.

Så langt Lovkomiteen er kjent med er AUs praksis er at AU ikke krever mer fra partens side enn at man skriftlig orienterer NKK om at man er misfornøyd med avgjørelsen og ønsker et annet resultat. Det vises til sak i AU (2014/03). Da skal administrasjonen sende saken tilbake til komiteen, her NJK, som skal gis mulighet for å vurdere saken på nytt før den oversendes AU.

En sak som er behandlet i NJK, skal imidlertid ikke videre til DK. Som tidligere nevnt kan NJK unnlate å behandle en sak, og i stedet sende den DK. Men om NJK ikke gjør det, derimot ved at NJK brukt sin kompetanse til å treffe avgjørelse selv, er det slik Lovkomiteen oppfatter regelverket at det kun er AU som er instans til å behandle denne saken videre. (Lovkomiteen ser da bort fra det som kalles administrative avgjørelser, hvor det er mulig at det er HS og ikke AU som er klageinstans. Lovkomiteen ser også bort fra at det kan være en viss mulighet for at HS også kan involvere seg i saken etter at NJK har truffet en avgjørelse).

Det som er skrevet så langt gjelder partens rett til klage. Spørsmålet som kan reises er **hvem** er part. I hvilken grad er f eks en arrangørklubb part når en hund viser uønsket adferd på prøve, eller i hvilken grad har en raseklubb krav på å bli involvert i en sak om det samme?

Parter i saken er de som “en avgjørelse retter seg mot eller som saken ellers direkte gjelder», jf saksbehandlingsreglene i NKK § 2 som henviser videre til forvaltningsloven, her § 2.

Lovene i NKK § 7-1 (4) og NKKs saksbehandlingsregler § 14 (2) understreker at de som avgjørelsen kan få betydning for alltid skal gis anledning til å uttale seg før avgjørelse treffes. Ved siden av at dette selvsagt vil gjelde den eventuelle innrapporterte, så er det en skjønnsmessig vurdering. Det vil trolig legges vekt på at klubbene , både arrangør og raseklubb, indirekte er representert gjennom sammensetningen til NJK, slik at de generelle synspunkter fra klubbene ivaretas gjennom deres representanter i komiteen. Lovkomiteen går derfor ikke nærmere inn på dette, men kommer saken til AU, vil AU selv vurdere hvem man mener skal anses som part/ ha ankerett i den enkelte sak.

Lovkomiteen bemerker at det kan være grunn til å vurdere nærmere på mer prinsipielt grunnlag om klageadgang bør utvides til den gruppen som kan sies å ha såkalt «rettslig interesse» i avgjørelsens utfall, men ser ikke grunn til å gå nærmere inn på tema her.

Konklusjon:

Dette betyr for det spørsmål som er reist i denne saken at uønsket adferd på terminfestet arrangement er i første omgang en sak for NJK. NJK kan vurdere å sende saken til DK om den ønsker, men dersom NJK har truffet avgjørelse, er det kun AU som kan behandle saken videre dersom den blir påklaget.

(Lovkomiteen går ikke inn i spørsmålet om gyldigheten av en avgjørelse som eventuelt feilaktig er behandlet også av DK. Det vil i så fall være mest naturlig å bringe et slikt spørsmål frem for Appellutvalget).

Spørsmål 2.

NESK ber Lovkomiteen avklare prosedyre for anker og ankebehandling i disiplinærsaker.

Det vises til det som er beskrevet ovenfor. Det er imidlertid krevende område å gå ytterligere inn i da det er flere parallelle organer (særkomiteer og DK og sunnhetsutvalg) som kan ha kompetanse til å behandle til dels samme type brudd, og med noe uklare og sammenfallende rutiner for videre saksgang. Dette er et krevende arbeid som kan være nyttig å gå gjennom slik at man får klarhet i hvordan dette er og bør være, men Lovkomiteen begrenser seg til det som er direkte spurt om i henvendelsen.

Uttalelsen er enstemmig.

Anne Cathrine Frøstrup

Kirsten Svendsen

Kirsten Bjørnlykke